

POSTANOWIENIE

Dnia 10 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

SSA Jan Kremer

w sprawie ze skargi G. L.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego z dnia 15 stycznia 2008 r., sygn. akt I ACa (...)

wydanym w sprawie z powództwa G. L.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w P.

o ochronę dóbr osobistych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 listopada 2010 r.,

zażalenia powódki - skarżącej G. L.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 21 maja 2010 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie i zasądza od skarżącej na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 600 zł (sześćset) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Powódka G. L. w dniu 7 lutego 2010 r. wniosła skargę o wznowienie postępowania w sprawie o ochronę dóbr osobistych zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 15 stycznia 2008 r., którą oparła na podstawie uregulowanej w art. 401 pkt 2 k.p.c. oraz art. 403 § 2 k.p.c. Pierwszą z podstaw

uzasadniała tym, że nie była należycie reprezentowana w prawomocnie zakończonym postępowaniu. W ramach drugiej z powołanych podstaw wskazywała na pojawienie się nowych środków dowodowych datowanych na okres po wydaniu wyroku z dnia 15 stycznia 2008 r., które jej zdaniem mają wpływ na wynik sprawy, a z których nie mogła skorzystać w postępowaniu objętym skargą.

Postanowieniem z dnia 21 maja 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę uznając, że nie jest oparta na ustawowej podstawie, a ponadto, iż została wniesiona po upływie ustawowego terminu. Uznał, że podstawą wznowienia postępowania w oparciu o art. 403 § 2 k.p.c. mogą być takie nowe okoliczności oraz środki dowodowe, które zaistniały przed rozstrzygnięciem sporu. Wskazane przez skarżącą dowody nie mają związku logicznego z postępowaniem objętym skargą o wznowienie, a zaniedbania pełnomocnika procesowego strony nie mogą być uznane za przyczynę nieważności w rozumieniu art. 401 pkt 2 k.p.c.

Powódka zaskarżyła powyższe postanowienie zażaleniem, wnosząc o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania. Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła naruszenie art. 403 § 2 k.p.c. poprzez przyjęcie, że nie stanowi on postawy żądania wznowienia w niniejszej sprawie. W uzasadnieniu zażalenia podniosła, iż Sąd Apelacyjny błędnie przyjął, że fakty zaistniałe po zakończeniu postępowania nie mogą służyć za podstawę wznowienia postępowania, a ponadto mają one związek z postępowaniami wszczętymi i toczącymi się wcześniej lub równolegle w stosunku do postępowania objętego skargą o wznowienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Zgodnie z utrwalonym poglądem Sądu Najwyższego „późniejsze wykrycie” okoliczności faktycznych lub środków dowodowych dotyczy takich okoliczności i środków dowodowych, które istniały w okresie trwania poprzedniego postępowania, ale zostały ujawnione po jego prawomocnym zakończeniu, zaś środek dowodowy, który powstał po uprawomocnieniu się wyroku, nie stanowi podstawy wznowienia postępowania, uregulowanej w art. 403 § 2 k.p.c. (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2008 r., sygn. akt V CZ 43/08, nie publ.; z dnia 19

marca 2010 r., sygn. akt II PZ 5/10, nie publ., z dnia 13 października 2005 r., sygn. akt IV CZ 96/05, nie publ., z dnia 15 września 2005 r., sygn. akt II CZ 78/05, nie publ.; z dnia 26 czerwca 1997 r., sygn. akt I CKN 149/97, OSNC z 1998 r., nr 1, poz. 9, uchwała SN z dnia 21 lutego 1969 r., sygn. akt III PZP 63/68, OSNC z 1969 r., nr 12, poz. 208). Prawidłowo uznał tak również Sąd Apelacyjny.

W przypadku oparcia skargi o wznowienie postępowania na podstawie przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c., badanie, czy zachodzi ustawowa podstawa wznowienia, obejmuje również ocenę, czy w rozumieniu art. 403 § 2 nowe okoliczności lub środki dowodowe mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy (postanowienie SN z dnia 19 marca 2009 r., sygn. akt III CZ 12/09, nie publ.). Sąd Apelacyjny prawidłowo ocenił, że wskazane przez powódkę dowody nie mogłyby mieć wpływu („nie wykazują żadnego logicznego związku”, uzasadnienia zaskarżonego postanowienia) na wynik sprawy. Ich ocena nie wskazuje na zasadność twierdzeń zwartych w skardze o wznowienie postępowania, a znaczna część z nich w ogóle nie dotyczy postępowania objętego skargą. Powódka nie wykazała też zasadności przeciwnego stanowiska ani w piśmie z dnia 23 kwietnia 2010 r., ani w zażaleniu. Odrzucenie skargi jest zatem prawidłowe.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. i § 11 ust. 1 pkt 2 i § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).